U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupeného Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL. M. eur., advokátem se sídlem Praha 8, Karolinská 654/2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 3. 2017, č. j. 1 Az 29/2016-28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 31. 5. 2016, č. j. OAM-21/LE-LE05-LE05-2015, neudělil žalovaný žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji usnesením ze dne 7. 3. 2017, č. j. 1 Az 29/2016-28, odmítl.

[2] Městský soud v odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že usnesením ze dne 18. 11. 2016, č. j. 1 Az 29/2016-22, zamítl žádost žalobce o ustanovení zástupce. Vzhledem k tomu, že podání žalobce neobsahovalo podstatné náležitosti žaloby podle § 71 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), byl žalobce vyzván k doplnění žaloby, konkrétně k vymezení důvodů, pro které žalobu podává a vylíčení, jakých nezákonných kroků, postupů, úkonů a úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný správní orgán dopustit. Současně byl žalobce vyzván k prokázání svých tvrzení označením příslušných důkazů. Jelikož žalobce ve stanovené lhůtě žalobu nedoplnil, městskému soudu nezbylo, než jeho *podání* usnesením odmítnout.

[3] Proti tomuto usnesení brojil žalobce (dále jen „stěžovatel") kasační stížností, v níž odkázal na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Předně stěžovatel nesouhlasil s tím, že mu, jako cizinci neznalému právního řádu České republiky, městský soud k jeho žádosti neustanovil právního zástupce. Dále stěžovatel v kasační stížnosti

zpochybnil postup žalovaného při zjišťování skutkového stavu; žalovaný dle jeho názoru vycházel ze zastaralých zdrojů informací, nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem, a tudíž nezjistil řádně skutkový stav.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel námitkou proti neustanovení právního zástupce brojí proti procesnímu postupu městského soudu, a je tak na Nejvyšším správním soudu, aby posoudil důvodnost a správnost předmětného usnesení. Dále připomněl, že lhůta stanovená stěžovateli pro doplnění žaloby uplynula marně. Následkem neodstranění vad podání tudíž nastala situace, kdy se městský soud žalobou nemohl věcně zabývat. Stěžovatelovy námitky, které směřují do věcného posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, se míjí s obsahem napadeného usnesení městského soudu.

[5] Nejvyšší správní soud se kasační stížnosti zabýval nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána věcně.

[6] Úvodem je třeba konstatovat, že stěžovatel sice v kasační stížnosti namítá důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu však platí, že v případě, kdy je kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí návrhu, lze kasační stížnost podat pouze z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Například v rozsudku ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98, publikovaném pod č. 625/2005 Sb. NSS (veškerá zde uváděná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud vyslovil názor, že „[j]*e-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem*“.

[7] Dále je třeba upozornit, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu (§ 102 s. ř. s.) a důvody, které v ní lze s úspěchem uplatnit, se tedy musí upínat právě k tomuto rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2003, č. j. 6 Ads 3/2003-73. Je-li tedy kasační stížností napadáno usnesení krajského (městského) soudu o odmítnutí žaloby, může stěžovatel uplatnit pouze námitky proti tomuto procesnímu postupu [viz výše vyložený obsah kasačního důvodu ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

[8] Stěžovatel v kasační stížnosti napadá jednak neustanovení zástupce městským soudem, jednak postup žalovaného ve správním řízení, a to pro nedostatečně zjištěný skutkový stav věci.

[9] Z toho, co bylo uvedeno pod body [6] a [7] tohoto odůvodnění, je zřejmé, že námitka nedostatečně zjištěného skutkového stavu v předcházejícím správním řízení [obecně podřaditelná pod důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], může být uplatněna pouze tehdy, pokud se krajský (městský) soud zabýval žalobou věcně. O takový případ však nyní posuzované věci nejde, neboť městský soud odmítl žalobu pro neodstranění vad podání (žaloby), a věcí samou se tudíž vůbec nezabýval. Stěžovatel tedy v kasační stížnosti

uvedl důvod, který vůbec nesměřuje proti důvodům, na nichž stojí napadené pravomocné soudní rozhodnutí – neuvedl, v čem spočívalo procesní pochybení soudu, rezultující v odmítnutí jeho návrhu na zahájení řízení. Jestliže stěžovatel napadá vady správního řízení, které vůbec nebyly předmětem soudního rozhodnutí, uvádí jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s.; na takovou kasační stížnost je proto nutno nahlížet jako na nepřípustnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[10] Obdobnými případy se zdejší soud v minulosti již opakovaně zabýval. Například v usnesení ze dne 16. 12. 2003, čj. 6 Azs 44/2003-31, uvedl, že „[k]*asační stížnost napadající rozhodnutí soudu o odmítnutí žaloby pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], která je odůvodněna tvrzenými nedostatky správního řízení o udělení azylu vztahujícími se ke skutkovým zjištěním správního orgánu, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť byly uplatněny jen jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s.*.“ Obdobně se z usnesení ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43, podává, že „[v] *případě, že kasační stížností není napadena vlastní otázka zastavení řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku, zejména pak pokud není v kasační stížnosti uvedeno, v čem má spočívat nezákonnost tohoto rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., nelze tvrzené stížnostní důvody podřadit pod přípustný důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Pokud uváděnými důvody není napadána zákonnost rozhodnutí o zastavení řízení a pokud se tak podaná kasační stížnost opírá jen o jiné důvody, než které předpokládá zákon, soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 4 s. ř. s. odmítne.*“

[11] Pokud jde o námitku, že stěžovateli na jeho žádost nebyl ustanoven právní zástupce, Nejvyšší správní soud upozorňuje, že měl-li stěžovatel zato, že usnesení, jímž městský soud tuto žádost zamítl, je nezákonné, měl možnost proti němu brojit samostatnou kasační stížností (§ 102 s. ř. s.). Za daného procesního stavu věci se touto námitkou již není možné věcně zabývat.

[12] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 104 odst. 4 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., pro její nepřípustnost

[13] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a to tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. ledna 2018

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu